

ESKİ FOTOĞRAFLAR

AYTEN ÇELEBİ

Zaman hiç durmaz
Biliyorum Ahsen biliyorum
Ne de olsa ben de bir kıştan bahardan yazdan
geliyorum.
Ama şimdi
O eski fotoğrafların, durmaktan çatlamış çizgilerine
sızıyor
İnce bir yaprak olup göğsüne konuyorum.
Bazen annemle babam gibi atıyor kalbin bazen
sevgilim,
Bazen eşsiz sırdaşım bazen anı coşturan hayallerim.
Akşamın çekilmez hüznü basmasa
Hiç sana özleminden, sevgiden bahsetmezdim.
Dökülecek yer bulsam bir şey der miyim?
Şu evrende hasretin sığınıp, sığabileceği tek yer var
O da senin, o da senin gözlerin...
Gözlerin, diyorum ilkin Ahsen, gözlerin...
Güneşten sıcak bakıyor, sessiz, bucaksız ve derin...
Oysa senin her zerren fırtına ateş kum
Her hücren esaretim
Çekme o günkü gibi ellerini
Sınama gülüşlerinle beni...
Göllere turna düştü ne?
Söyle ben de öleyim...

Zaman sadece andır diyorlar Ahsen, ben nerden
bileyim!
Geçmiş gelecek şimdi birmiş güya
İçtiğim bir yudum su
Baktığım bir eski fotoğraf oysa
Ah inanmasına inanacağım ya
Şu zirvenden düşmeyen görkem
Ve gözlerindeki sonsuzluk olmasa

Şimdi kahrımdan bırakıp bunu
Bir başka poza bakıyorum
Asi'mi, Fırat'mı, Kızılırmak mı
Yoksa Thames üzerinde o köprüde olmak mı
Mississippi, Amazon, Volga
Çay mı, nehir mi, ırmak mı
Gelsin topuyla hepsi de üstüme hepsi de
Alayından çok, alayından kor akıyorum...

Ölüm huzmeden geçilen bir yol gibi mi Ahsen?
Kalanlar uzak mı ordan bakınca
Samanyolu, Macellan, yok Andromeda
Senden büyük değil burdan bakınca
Sözde yıldızların tozuymuşuz ya
Ben elimdeki bu fotoğrafla
Tozken köze, közken öze dönmüş gibiyim
Pencereme güvercin kondu bak
Geldin yine bulut gibi, söyle ben de öleyim...